

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Tractatvs De// Beneficiis// Amplissimvs,// Et Doctissimvs

Garcia, Nicolaus

Coloniae Allobrogvm, 1618

Cap. 1. Quando debeat prouideri de Beneficiis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98550](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98550)

DECIMA PARS DE TEMPORE, QVO, ET IN

INTRA QVOD DEBET PRO-
uideri de beneficiis.

C A P. I.

Quando debent provideri de beneficiis.

S V M M A R I A.

Post vacationem oportet beneficium conferri, non antea, nam beneficium non ondum vacans, non potest conferri, vel promitti, n. 1. nec iuramento confirmabitur. num. 2. praterquam a Papa, qui ex plenitudine potestatis ius tribuit ad vacatura. n. 3.

Patronus non potest presentare ad beneficium vacaturum antequam vacet, nec potest fieri promissio obligatoria de faciendâ presentatione ad beneficium vacaturum, nec valet consuetudo contraria. numero quarto. Nec presentatio facta per patronum ante vacationem beneficii quidquam obstat presentationi postea facta. n. 5.

Legatus non potest alicui committere receptionem resignationis beneficiorum, & collationem ipsorum in genere, aut in specie. numero sexto, quod habet locum in aliis collatoribus. numero 7. licet legatus bene possit resignationes beneficiorum recipere, & illa conferre n. 8.

Quamvis Episcopus possit committere vicario suo, aut officiali generali facultatem recipiendi resignationes, & conferendi beneficia, non tamen poterit id committere singulari personae, nec etiam ipsi vicario de certo beneficio, numero nono. quamvis contrarium tenuerit Rota, & Staphileus, a numero decimo.

In permutatione, quam partes facere desiderant, posset procedere opinio Rota, & Staphileus, quando esset de beneficiis diversarum diocesium. numero duodecimo.

Diversim bene potest concedi facultas, admitendi resignationem, & postea illa admissa facultas conferendi. num. 13.

Non potest constitui procurator in specie ad presentandum ad beneficium vacaturum. numero decimoquarto. Non solum in beneficiis vacaturis per mortem, sed etiam per renunciationem, vel alias. numero 15.

Id limitatur primo, nisi persona sit Illustris, ut Episcopus, per caput significasti de iure patronatus, secundum unum intellectum, qui tamen non convenit illi, nec placet ista limitatio. numero decimosexto & decimosextimo.

Secundo limitatur, nisi ex iusta causa patronus habere se absentare in longinquas partes: quia tunc poterit auctoritate ordinarij interueniente aliquem ponere, ut presens ad vacatura n. 18.

Tertio limitatur, ut non procedat quando daretur potestas presentandi in genere num. 19.

Quarto limitatur, ut non procedat in procuratore, seu administratore generali negotiorum patroni, ex iusta causa absentia constituto ante vacationem beneficii, cui presentationem committeret, nam tunc valet datio procuratoris etiam quod unicam presentationem haberet, numero vigesimo & seq. ubi ponitur resolutio Rota, quod tamen secus esset, si essent nominata persona presentanda. numero vigesimosecundo.

De impetrante, seu obtinente beneficium viuentis, qui sunt videndi. n. 23.

Beneficium viuentis vniuersitati conferri potest secundum Corrasium numero vigesimoquarto, sed secundum Rebuffum non potest conferri in titulum, secus in proprietate, id est per unionem absque prauidicio possidentis. numero vigesimoquinto & vigesimo sexto, nec potest ei conferri beneficium in titulum, etiam si non sit viuentis, sed solum in proprietate per unionem, & sic est intelligendus Corra. num. 27. Et collatio, seu resignatio facta in fauorem Capituli, vel Collegij, unioni aequipollet. numero 28. Et unio de beneficio viuentis potest fieri non solum collegio, vel Capitulo, sed etiam dignitati, aut beneficio alicuius personae particularis. numero 29. capit. 1. 2. & 3. de concessi. praeben. loquuntur de collatione tituli, numero 30.

Cum vacat beneficium, non solum conferri, sed etiam promitti potest, & promissum debetur, licet affectum non sit, sed valeat collatio alteri facta, numero 31. & patronus qui promittit alicui eum presentare ad beneficium vacans, licet possit variare, tenetur etiam illum presentare, secundum Rochum numero 12. Contra quem tenet Lamber. cuius tamen rationes non videntur bonae. numero trigesimo tertio & numero trigesimo quarto, refertur sententia Gabrielis Vaz. Authori vero satis probabile videtur, promissionem etiam de beneficio vacante, licet iure non sit pro-

fit prohibita, nunquam tamen obligare, numero 35. & 36.

Conferri beneficium potest simul atque beneficiatus mortuus est, vel alius vacat ab ordinario etiam ignorante mortem, seu vacationem, & sub conditione, si vacat, num. 37. Cum per obitum vacat beneficium, conferri potest, etiam nondum sepulto corpore defuncti, quidquid sit in electione Prelati, quia alius videtur cassanda, a num. 38. An beneficium quod vacat de iure, licet, non de facto, quia aliquis est in possessione, conferri possit, num. 41. Et posse conferri docent relati, numero 42. quod procedit, quando possessio est euidenter iniusta, aut eius color cassatus a iure, nu. 43. secus ubi possessio est colorata, & color non est cassatus a iure, vel ab homine, nam tunc collatio est nulla, etiam facta ab ordinario ex defectu potestatis, nu. 44. & seq. Sed contrarium tenetur, quia in ordinario non datur sumptio, quae solum consideratur in proposito, a numero 46. licet in provisione Papae, vel Legati, in quibus ca. est surreptio facienda est mentio de colorata alterius possessione, alius est surreptitia & nulla, n. quadragesimo octavo.

Id non procedit in provisione facta motu proprio, qui excludit surreptionem, contra aliquos a n. 46. nec in possessione beneficii generaliter, vel specialiter reservati ex provisione inferioris a Papa, nam illa possessio non est colorata: nec considerabilis, sed caret omni effectu, n. 51. etiam si fuisset accepta ignoranter, contra Felin. & Seluam, nu. 52.

Impetrans tamen beneficium tunc per annum pacifice possessum, debet facere mentionem de possessione illius ex regula de annali, cui tantum quoad istam primam partem solet derogari, quae habet locum etiam in beneficiis reservatis non solum specialiter, sed etiam generaliter, quamvis tempore Gregorii undecimi loqueretur solum de specialiter reservato, a numero 53. & numero quinquagesimo quinto ponitur resolutio Rota.

Tertio id non procedit stante clausula in supplicatione, ac d. N. & aliorum quorumcumque concessionibus, provisionibus, & possessionibus habeant pro expressis, numero 56. & idem stante clausula, ac d. N. & aliorum quorumcumque concessionibus, iura, provisiones, &c. habeantur pro expressis, n. 57.

Quarto non procedit, quando in rescripto est clausula, vocatis vocandis, quae operatur expressionem coloratae possessionis, n. 58. & ubi ea apponatur, a numero 59. Quinto non procedit, quando iure rescripto est clausula, dummodo non sit alteri ius questum, numero 61. & ubi ea ponatur, numero 62. & ratio limitationis ponitur, numero 63. quae clausula non suspendit gratiam & numero 64. de ea remissio, numero 65. Sexto non procedit, quando in literis est clausula, amoto quolibet de iure, nam satis videtur sacramentum de possessione colorata per istam clausulam, quae habet vim expressionis illius, numero sexagesimo sexto, quae limitatio procedit, quando ista clausula apponeretur in literis gratiosis, sicut si in literis executoriis, vel in executione gratiae, prout consuevit poni, secundum Dd. a numero sexagesimo septimo quamvis contrarium tenetur a n. 70. Et de d. clausula amoto remissio, nu. 73.

Ponitur decisio Rota Colonien. canonicatus, numero 74.

Post vacationem oportet tamen beneficium conferri, non antea, nam beneficium nondum vacans, non potest conferri, vel promitti, ne desiderare quis

mortem proximi videatur, seu ne alienae mortis votum ingeratur, aut captanda alienae mortis occasio tribuatur, cap. 2. & 3. de concess. prebende. & cap. 2. eodem titul. in 6. & ibi Dd. & Rebuffus videndus in proemio concordat. verb. sati. & in reperit. d. cap. 2. de concess. prebende. Corraf. de benef. 1. par. cap. 7. num. 1. & Syluester in summa, verb. beneficium. 2. nu. 5. Nec tamen iuramento confirmabitur, Rebuff. in dict. repetit. c. 2. i. n. 3. notab. 4. ampliat. praeterquam tamen a Papa, qui ut dicit Corraf. ibi, ex plenitudine potestatis ius tribuit ad vacaturas, c. proposuit. de conc. preb. & cap. 2. de preben. in 6.

Hinc etiam patronus tamen non potest praesentare ad beneficium vacaturum antequam vacet, nec potest fieri promissio obligatoria de facienda praesentatione ad beneficium vacaturum, cap. fin. de concess. prebend. Lamber. de iure patron. 1. par. 2. lib. quest. 6. art. 1. & 19. Ioan. Nicol. Delphinus eodem tractat. num. 190. & Didacus Perez in l. i. titul. 6. lib. 1. ordinat. gloss. 2. vers. non minus elegans, & seq. Nec videtur valere consuetudo contraria, etiam immemorialis, ut pote irrationabilis, & iniqua, quicquid dicat Gabedo de patronatibus Regiae coronae, cap. 14. ubi ait, id non servari de consuetudine Regni Lusitaniae, & passim Reges suos consuevisse, & solere promittere praesentare aliquem in Ecclesia sui patronatus in genere ob merita, & servitia, & de hac promissione provisionem Regiam fieri, Nec tamen praesentatio facta per patronum ante vacationem beneficii quicquam obstat praesentationi postea factae, cum fuerit hulliter facta, reg. non praestat impedimentum lib. 6. cum aliis per Felin. in c. ex tenore, num. 4. de rescript. ita resolutum in causa Pampilon. beneficii de Vgarte, 13. Februarij 1595. coram D. Iusto.

Et ne tamen aperiatur via beneficia vacatura contra Lateranensem Concilium, prohibitum est, ne legatus possit alicui committere receptionem resignationis beneficiorum, & collationem ipsorum in genere, aut in specie, ut in cap. deliberationes. §. prohibemus. de offic. legati. lib. 6.

Quem tamen textum in habere locum in aliis collationibus docet, Domin. ibi numero quarto, & Flamin. Parisius de resignat. benef. lib. 7. quest. ultim. num. primo. Licet tamen legatus bene possit resignationes beneficiorum recipere, & illa conferre, glossa in dict. §. prohibemus. verb. cuicumque. & in capit. dudum. verb. potestate. de preben. in 6. Rota in Virdunen. canonicatus, 6. Martij 1595. adducta supra 5. par. capitul. 3. numero 43.

Vnde quamvis Episcopus tamen possit committere vicario suo, aut officiali generali facultatem recipiendi resignationes, & conferendi beneficia, capit. ultimo. ubi Doctores de officio vicarii in 6. de quo supra quinta. par. capit. 8. ex numero 112. Non tamen poterit id committere singulari personae, nec etiam ipsi vicario de certo beneficio, ex dict. §. prohibemus. & ratione ibi expressa tenet glossa ibi d. verb. cuicumque. in fine. & Fran. numero secundo Rota decisio. 1. & 4. de officio vicarii in antiquis. & decisio. 5. eodem titul. in novis. & ibi Papaz. Selua de benef. 2. part. qu. 21. Rebuffus in praxi. titul. de vicariis Episcop. numero vigesimo & in forma vicariatus, numero 110. & in regula decimarum Cancellaria. verb. aut vicarios perpetuos. Gambarus de officio legati. lib. secundo a numero 363. Flamin. Paris. dict. quest. ultima, numero trigesimo. & Sbrocius de vicario Episcopi, lib. primo quest. quinquagesima secundo numero quarto & vigesimo quinto.

- I** Quamvis contrarium tamen tenent Rota *decis. 5. de concess. prebende in antiq. ior. & Staphil. de literis gratiat. tit. de modis vacationis. §. resignationis modus. numero 21.* dicentes, quod compilatores libro sexto errauerunt in reddenda ratione d. §. prohibemus, quæ responsio est contra textum, in *proemio sexto.* ut inquit Domin. & Franc. *supra* & Gambarus *numero 366.*
- 12** In permutatione tamen tamen, quam partes facere considerant, ex quo in ea collatio est necessaria, & debita compermutantibus, posset procedere opinio Rotæ *dict. decisio. 5. de concess. prebenda.* & Staphil. maxime quando esset de beneficiis diuersarum dioecesium, Puteus *decis. 76. libro tertio, gloss. in cap. unico. de rerum permutat. §. 6. verb. collationem. versic. in 2. communiter approbata, ut infra sequenti par. capite quarto, num. 65.* & fauet Villadiego de legato, *question. 9. 1. p. num. 98.*
- 13** Diuisim autem bene potest tamen concedi facultas admittendi resignationem, & postea illa admissa facultas conferendi glossa, Franchus, & alij *supra*, & Rota *d. decisio. 5. de officio vicarij in nouis in additione. num. 10.* Sbrocius *d. 9. 52. in 28. & 9. 53. nu. 7.* fauet Villadiego *supra.*
- 14** Similiter etiam tamen non potest constitui procurator in specie ad præsentandum ad beneficium vacaturum, Rebuff. *sup.* & Lamber. etiam *sup.* & 4. *art. 1. 2. & 3.* & Cassad. *decis. 5. de iure patr. Mando. ad Lapum allegat. 8. littera N.*
- 15** Quod procedit tamen non solum in beneficiis vacaturis per mortem, sed etiam per renuntiationem, vel alias ex d. §. prohibemus, quamvis contra teneat Lamber. *d. ar. 2. n. 6.*
- 16** Sed limitatur primo, nisi persona tamen sit Illustris, quod procederet tantum in Episcopo, intellexerunt domini in vna Burgi sancti sepulchri, coram Achille 1555. ut apud Verallum *lib. 1. decisio. 377. in manuscr. Lamber. d. qu. 4. artic. 2. numero 7. & 7. qu. art. 24. numero 13.* per textum in *cap. significasti. de iure pat. secundum vnum intellectum, de quo per D. d. ibi.* Sed tamen iste intellectus non conuenit illi textui, ut patet ex verbis, ibi, *Pro Ecclesijs sibi commissis adepti fuerint, ut recte aduertit Lambert. d. n. 13.* qui plures intellectus affert ad illum textum, unde mihi non placet ista limitatio.
- 17** Secundo limitatur, nisi ex iusta tamen causa patronus haberet se absentare in longinquas partes, quia tunc poterit autoritate ordinarij interueniente aliquem ponere loco sui, ut præsentet ad vacatura, ut cum Corfeto tradit Lambert. *d. 9. 4. articulo 2. numero 3.*
- 18** Tertio limitatur, ut tamen non procedat, quando daretur potestas præsentandi in genere, Abbas in *d. cap. fin. num. 6.* Probus ad Monach. in *c. 1. de offic. vicar. in 6. numero 9.* & Lamber. *dicta questione quarta, artic. 3.*
- 20** Quarto limitatur, ut tamen non procedat in procuratore, seu administratore generali negotiorum patroni, ex iusta causa absentie constituto ante vacationem beneficij, cui præsentationem committeret, nam tunc valeret datio procuratoris, etiam quod vnicam præsentationem haberet, Ioann. Andreas in *cap. fin. Pauin. de officio & potestate Capituli sede vacante. 2. par. 9. 5.* Rebuff. in *forma vicariatus. num. 13. & 71.* Probus *supra*, & Lambert. *supra dict. artic. 3. & 8. 9. artic. 9. numero 4.* & fuit resolutum in d. Pampilonen. beneficij de Vgarde 13 Februarij 1595. coram Dom. Iusto. Nempe tamen præsentationem factam per pro-

curatorem, seu administratorem generalem patroni datum ante vacationem beneficij sustineri, præsertim ex iusta causa ratione longe absentie, ut per Ioann. Andream, n. 3. in fin. Inolam, Anto. & alios in d. c. fin. de concess. prebende. Nullis verb. patronus potest. & Lamber. *supra*, & c.

Quod tamen secus esset, si tamen essent nominatæ personæ præsentandæ, ut fuit resolutum in alia Pampilonen. parochialis de Licaroz, 17. Maij 1595. coram D. Orano.

Et de impetrante seu obtinente tamen beneficium viuentis, vide textum, & ibi Doctores in *cap. prima de concess. prebenda.* Rebuff. in *praxi, tit. de reprobata beneficiorum viuentium impetratione.* Corraf. *dict. cap. septimo. num. 2. & 3.* Rosin. *de beneficiis. cap. 9.* Bernard. Diaz in *praxi crimin. Canon. cap. 50.* & ibi Salcedum ibi late de hoc, & in regula Cancellariæ, de non impetrando beneficia per obitum viuentis. & ibi glossatorem, Soto, & Rebuffum, ac Sarnen. qui eam per seipsem quæstiones tractat, & Mandosium, qui per duodecim, & P. Gregorium *de beneficiis, capitulo 32. numero 2.*

Ait tamen tamen Corraf. *d. c. 7. nu. 4.* quod cum improbabile votum captandæ mortis verifimiliter in collegio cesset, quando soleant negligi, quæ communiter possidentur, l. 2. c. quando & quibus. 4. pars debeat. libro 10. & nemini datum censetur, quod vniuersitati conceditur viuentis beneficium ei conferri possit proditum est, c. cum venisset. vbi glossa, & Panorm. *de rest. spoliat.*

Rebuffus tamen vero in *dict. proemio, verb. sati. aut etiam Collegio, vel Capitulo non posse conferri in titulum beneficium viuentis, secus si in proprietatem, id est, per vnionem, per quam non confertur Ecclesiæ, ut titulus, sed conceditur, tanquam proprietas. P. de Perusio de vnione, cap. 4. num. 32.* Et tamen idem quod possit vniiri absque præiudicio possidentis, dicit in *praxi, d. tit. de reprobata beneficiorum viuentium impetratione. num. 56 & 57.* quia licet forte, inquit, omnes de collegio desiderabunt mortem possessoris, tamen quia per vnionem non fit præiudicium viuenti, ideo vnio valet.

Sed ego non video, tamen quomodo Collegio, vel Capitulo possit conferri beneficium in titulum, etiam si non sit viuentis, sed solum concedi in proprietate per vnionem, de qua loquitur textus, & glossa in *d. c. cum venisset.* & Abbas *ibi, n. 10.* Et sic etiam erit intelligendus Corraf. iuxta textum, & auctores quos citat. Nam tamen collatio, seu resignatio facta in fauorem Capituli, vel Collegij vnioni æquipollet, cum talis beneficij collati, seu resignati vltierus vacatio contingere non soleat, Mandos. *de signatura gratia. tit. de vnio. vers. idem fit.* & Flam. *Parif. de resignat. beneficio. lib. 4. 9. 10.*

Rursus existimo vnionem tamen posse fieri de beneficio viuentis, non solum Collegio, vel Capitulo in quo procedit ratio, quam ex glossa, & Panorm. assignat Corraf. sed etiam dignitati, aut beneficio allicuius personæ particularis. In qua licet videatur posse cadere votum captandæ mortis, tamen in vnione, in qua concessio non fit ipsi particulari personæ, sed eius dignitati, vel beneficio, non consideratur ista ratio. Et tamen textus in *d. c. 1. 2. & 3. de concess. prebende, cum alijs, loquuntur de collatione respectu tituli.*

Verum cum tamen vacat beneficium, non solum conferri, sed etiam promitti recte potest *d. c. 2. ibi, An sequam*

tequam vacent, & promissum debetur, licet affectum non sit, sed valeat collatio alteri facta, c. si soli. de concess. prabenda. in 6. Abbas in d. cap. 2. numer. 2. Rebuff. d. verb. fati. versic. quod verum est, quando promissio valeret, qui erit videndus, Corraf. d. c. 7. numero. 6. & Rochus de iure patron. verb. honorificum, quest. 36. Qui ex hoc ait, quod patronus qui promissit alicui eum presentare ad beneficium vacans, licet possit variare, tenetur etiam illum presentare, quia talis promissio de presentando obligat.

Contra quem tamen tenet Lamber. 2. par. 2. li. quafi. 7. art. 15. dicens huiusmodi promissionem esse nullam, quia sapit simoniam, & quia videretur acceptasse presentationem antequam presentaretur. Sed hæ rationes Lab. non videntur bonæ nec veræ.

Pater Gabriel Vazquez t Societatis Iesu in materia de beneficiis dicebat promissionem de beneficio iam vacante obligare, si is cui fit, sit benemeritus, dum tamen alius non sit magis benemeritus, nam tunc esset contra iustitiam.

Mihi vero satis probabile videtur promissionem etiam de beneficio vacante, licet iure non sit prohibita, nunquam tamen obligare, ex eo quod in beneficiorum provisione debet esse libertas, vt Ecclesiis melius possit provideri, maxime cum collator non sit dominus, sed administrator, & dispensator beneficiorum. Nec obstat textus in d. c. 2. & in d. cap. fin. de concess. prabenda. à contrario sensu, quia ex eis solū potest colligi promissionem istam de beneficio vacante, non esse iure inhibitam, non tamen colligitur eam esse obligatoriam.

Conferri autem beneficium t potest simulatque beneficiatus mortuus est, vel alias vacat, ab ordinario etiam ignorante mortem, seu vacationem, & sub conditione si vacat, Corrafius s. n. 7. & diximus 8 par. c. 2. à n. 4.

Et cum per obitum vacat t beneficium, conferri potest, nondum etiam humato, seu sepulto corpore defuncti, glossa in c. bona. 2. de elect. verb. iratatum. & ibi Abbas num. 11. qui ait, Innocentium Compostell. Ioan. Andream, & communiter Dd. sequentes tenere opinionem glossæ, scilicet non esse necessariam ad electionem expectare sepulturam prælati, licet id sit honestum, ex c. nullum. 2. 79. distin. quod etiam tenet Bertachi. de Episcopo. 1. par. 1. lib. 3. quest. P. de Baifio in directorio electionum, cap. 2. 3. par. Matthæus Bois Miscell. in materia electionis, & quando tempus currat. Ripa lib. 2. respons. 13. n. 4. Lamber. 2. p. 2. lib. quest. 2. ar. 1. vbi ait, id multo magis procedere in presentatione, & videtur tenere Cuchus in inst. n. aior. lib. 4. tit. 1. n. 20.

Et quidquid sit t in electione prælati, de qua loquitur textus in d. cap. nullus, & in d. cap. bona. ex quibus eam non posse fieri, ante quam mortuus sit traditus sepulturæ, tenent Maiolus de irregul. lib. 4. c. 35. num. 6. & Fr. Manu. Rodrig. quest. regul. tom. 2. qu. 53. art. 13. pro qua sententia satis reuera vrgent illa iura maxime d. c. bona. non vt electio sit nulla ipso iure, sed cassanda. In collatione tamē certū videtur, nō esse opus expectare sepulturā defuncti, quia est diuersa ratio, quāvis etiā in collatione contra teneat, ex d. iuribus. Corraf. d. cap. 7. numero 7. & Duarenus de benef. lib. 6. cap. 1. ait, fuisse quorundam opinionem, ne mortuo quidem beneficiario posse beneficium dari, antequam demortui cadaver sepulturæ traditum fuerit, d. c. bona. 2. hoc tamen vsquequaque receptum non esse.

Difficultas est, an beneficium t quod vacat de iure,

re, licet non de facto, quia aliquis est in possessione, seu intrusus, recte conferri possit. Et t posse conferri, docent Rota decis. 9. de iure patro. in antiquis. Lapis allegatione 16. vbi Mandos. add. 1. dicens, veram & communem conclusionem Felin. in cap. ceterum, de rescrip. numero. 24. Rebuff. in praxi, tit. requisita ad collationem, num. 60. & de prohibita beneficiorum viuentium impetratione, num. 47. & 48. Rochus verb. honorificum, numero 86. Lamber. 1. par. 2. lib. quest. 5. articl. 9. Corraf. d. cap. 7. num. 4. Duaren. dict. li. 6. cap. 1. & Hoieda de incomparib. benef. c. 4. à n. 7. & c. 13. nu. 60. & posthæc Gonçal. ad reg. mensum, gl. 15. s. 1. à n. 39.

Quod procedit, quando possessio est t euidenter iniusta, aut eius color cassatur à iure, vt in terminis cap. licet Episcopus, de prabenda. in 6. per cap. de multa. eod. titul. Secus t vero vbi possessio est colorata, & color non est cassatus à iure, vel ab homine, nam tunc colorata possessio alterius ante cassationem reddit inualidam collationem alteri factam. Et t attenditur ista inualiditas, etiam in collatione ordinarij ex defectu potestatis, ne videatur conferre beneficiū viuentis, & non ratione surreptionis, quæ non cadit in ordinario, ita Abbas nu. 19. post Butrium in capit. cum nostris. de concessione prabenda, & Imol. ibi, Francus in dict. capit. licet Episcopus, numero secundo. & videntur tenere Felin. in cap. in nostra. de rescrip. cor. vigesima nona & Selua tertia parte, questione duodecima, decimatercia qualitate, num. decimonono, seu 58.

Contrarium tamen, t scilicet, quod valeat collatio facta ab ordinario de beneficio vacante de iure, non obstante colorata possessione alterius, ex quo in eo non datur surreptio, vt supra dictum est 8. par. cap. 3. numer. 3. quæ solum consideratur in proposito, tenet Calder. Hostien. & Ioan. And. in dict. cap. cum nostris. Menoch. de arbitrar. lib. 2. casu 201. numero 152. Flamin. Paris. de resigna. lib. 8. quest. 9. numero 69. Et idem videtur tenere Gambarus de offic. legari. li. 3. numero 511. iuncto numero 566. & Gregor. Lopez in l. 10. titul. 16. par. 1. gl. fin. ibi, Alias autem conferri potest. Et t hoc etiam tenet Cosmas in pragmat. ca. sanctione. titul. de pacificis possessoribus ad fin. verb. provideatur. nisi collatio fiat post triennem pacificam possessionem, cum titulo colorato declaratione non præcedente, ex illo textu, & regula, quod etiam ait Francisc. Marcus decis. 141. par. 2. numero primo & decimo, & videtur sentire Lapis d. allegatione decima sexta. ibi, Quia ibi litera fuerant surreptitia, &c.

In provisione t autem Papæ, vel legati, in quibus cadit surreptio, vt dictum est d. 8. par. c. 3. num. 3. facienda est mentio de colorata alterius possessione, aliàs est surreptitia, & nulla d. c. cum nostris & ibi DD. Felin. in d. cap. in nostra. cor. 36. Selua 3. par. quest. 11. 20. qualitate, num. 34. seu 102. Berouius in cap. super literis de rescrip. numero 72. vers. 17. & Menoch. d. casu 201. n. 139.

Quæ conclusio limitatur primo t, vt non procedat in provisione facta motu proprio, qui excludit surreptionem, vt post Chalder. consil. 13. de rescrip. & in d. c. cum nostris. docent Felin. dict. cor. 36. numer. 35. Selua supra num. 37. seu 115. & Menoch. numero 142. Quamuis t contrarium teneant Imola, Butrius, & Abbas. n. 19. in d. c. cum nostris. ex eo quod in proposito addit in Papa defectus intentionis, qui non tollitur motu proprio.

Secundo limitatur t seu declaratur, vt non procedat in possessione beneficii, generaliter, vel specialiter referuati, ex provisione inferioris à Papa, nam il-

la possessio non est colorata, nec considerabilis, sed caret omni effectu, & iuris adminiculo, vt dictum est supra 5. par. cap. 1. a nu. 427. & cap. 5. a nu. 21. Imola in d. cap. cum nostris. Felin. numero trigesimo tertio Selua 35. seu 105. & Menoch. 147. vbi supra. Lopus d. alleg. 16. numero secundo & ibi Mandos. litera E.

Vnde non est verum, quod t. aiunt Felin. ibi nu. 52. trigesimo sexto & Selua numero 36. quod si possessio fuisset accepta ignoranter contra reservationem, & decretum Papæ, qui prius reseruasset beneficium, esset facienda mentio de eo, cuius contrarium videtur tenere Menoch. sup. n. 144.

Impetrans tamen beneficium, tunc per annum 53. pacifice possessum debet facere mentionem de possessione illius, &c. ex regula de annali (cui tamen quoad istam primam partem solet derogari,) quæ habet t. locum etiam in beneficiis reseruatis, non solum specialiter, sed etiam generaliter, quia regula indistincte loquitur, & est fauorabilis, & militat eadem ratio in proposito, vt per Mandos. d. reg. de annali. quest. 15. in 3. opinione. Quamuis tempore Gregorij XI. solum loquerentur de beneficio specialiter reseruato, vt per Rotam decision. 78. de rescr. in antiquis, & ita tenendum est, quidquid teneant Felin. supra num. 33. & Selua dicto num. 35. Cassad. decis. 14. numero 9. super regulis. & Sarnen. dict. reg. de annali. quest. 23. & ita fuit resolutum per Rotam in vna Calciaten. scholastrix 16. Maji 1588. coram D. Plato, & in vna Cracouien. canonicatus, 24. Ianuarij 1594. coram D. Seraphino. In t. qua domini dixerunt, Quod regula de annali contentatur sola detentione de facto etiam sine titulo, Cassad. dict. decis. 14. nu. 9. & 10. & habet locum in omni modo vacandi. Cassad. decis. 15. super regulis. etiam ex persona alterius, quam annalis possessoris vacet. Sarnen. de annali. quest. 34. & licet beneficium sit reseruatum, tamen intrusus potest dare de regula, quicquid teneat Felin. dicto num. 35. Cassad. d. decis. 14. n. 9. Sarnen. 7. 23. & Rota Colonien. canonicatus, coram Do. Verallo 29. Maji 1570. quia fuit ab ista opinione recessum per Rotam in d. Calciat. Et post hæc tradit González & gl. 31. n. 26. dicens nouissime fuisse resolutum in vna Seguntina canonicatus 28. Maji 1603 coram D. Lita.

Tertio limitatur, vt non t. procedat stante clausula in supplicatione, ac dicti N. & aliorum, quorumcunque concessionem, prouisiones, & possessiones habeantur pro expressis, &c. Rota in Colonien. canonicatus inf. adducta, n. 74. Et t. idem videtur stante clausula, 57. Ac d. N. & aliorum quorumcunque concessionem, prouisiones, aliaq; iura habeantur pro expressis, seu clausula, Ac d. N. & aliorum quorumcunque iura, prouisiones, &c. habeantur pro expressis, nam sub verbo iura, videtur possessio venire.

Quarto limitatur, vt non procedat, t. quando in rescripto est clausula, vocatis vocandis, quæ operatur expressionem coloratæ possessionis, cum per eam citandus sit possessor, ita Felin. d. cor. 36. numero trigesimo secundo, Selua dict. numero trigesimo quarto seu 103. & Menoch. numer. 140. vbi supra post Cardin. conf. 93. Et t. dicit Menoch. ibi, quod scribunt relati omnes clausulam hanc, vocatis vocandis, solum in scriptis executoriis apponi consueuisse, quod nunc non declarat.

Sed ego non video t. quod id relati dicant, & si 60. in literis executoriis apponerentur, esset difficultas, de qua alias infra 6. limitatione, imo d. clausula vocatis vocandis, non solet poni in literis beneficialibus, nec in gratiosis, nec in executoriis solum quando

exprimitur detentor, seu intrusus in supplicatione datur mandatum de prouidendo, committendo collationem, cum clausula, vocato possessore, &c. & cum detentor, seu intrusus, exprimitur in literis tantum, & non in supplicatione, prouisio fit in forma gratiosa, si impetrans habet approbationem, & in executione dicitur, quod citetur possessori, &c.

Quinto limitatur, t. vt non procedat, quando in rescripto est clausula, dummodo non sit alteri ius quaesitum, ita citati limitatione precedenti, & Fel. in capitul. super literis, n. vnde de rescriptis, & González dict. glossa decima quinta, §. primo, n. sexagesimo septimo. & Rota in dict. Colonien. canonicatus infra adducta.

Quæ t. clausula, vt videmus, ponitur in omnibus literis, de beneficiis non reseruatis, ac etiam in literis, de beneficiis reseruatis, quando exprimitur detentor, seu intrusus, Hiero. Paulus in pract. Chancel. in notab. super vacanibus nō reseruatis. versu. clausula, alias ius quaesitum. Sarnen. in reg. de non tollend. iure quaesito. quest. 1. in princip. Et t. ratio huius limitationis est, nam ista clausula tollit omnem surreptionem quæ posset allegari à tertio prætendente rescriptum esse sibi præiudiciale, & non est opus alia mentione suæ coloratæ possessionis, ex quo per illam clausulam præseruatur ei ius in beneficio quaesitum, & conceditur gratia sub conditione, vt tunc tantum procedat, quando per eam non præiudicatur iuri quaesito, vt per 64. Cardin. d. conf. 93. & Felin. d. n. n. Quamuis t. d. clausula non suspendat gratiam, & sic non est alias iustificanda, Achilles decis. 18. num. 2. de probation. & Rota in d. Colonien.

Et de d. clausula t. dummodo non sit alteri ius quaesitum, vide dicta supra 4. part. capit. 3. a numero 19.

Sexto limitatur, vt non procedat, quando in literis est clausula amoto quolibet detentore, nam satis videtur facta mentio de possessione colorata per istam clausulam, quæ habet vim expressionis illius, ita Rota decision. 38. & 69. de rescriptis in antiquis, quæ ait, quod hodie propter dictam clausulam, quæ ponitur in bullis, non est ne cessaria mentio coloratæ possessionis, & Ioann. Andreas, Cardin. Imola, Butrius, & Abbas numero 21. in dict. cap. cum nostris. idem Cardin. consil. 31. Domin. in cap. nemo de election. in 6. Felin. dict. cor. 36. numero 32. Selua dict. numero 34. seu 104. Staphil. iur. de vi & effectu clausularum. §. de clausula amoto, quolibet detentore. Rebuffus in praxi in forma & declaratione noua prouisionis. verb. amoto, exinde, & in concord. in forma literarum executor. verb. contraditores, Menoch. §. 7. 141. & nouissime Rota in d. Colon. canonicatus, González supra nu. 68.

Sed hæc limitatio procedit, quando ista clausula 67. poneretur in literis gratiosis, secus si in literis executoriis, vel in executione gratiæ, id est, intra clausulas executorias, (prout hodie consuevit poni, (ex clement. prima in fine. de prabend. vbi verba posita in executione non augent dispositionem, Lopus allegat. numero quinto & sexto vbi Mando. litera N. & litera B. Calder. conf. 25. de prabend. Cardin. Imola. Butrius, & Abbas vbi supra. Domin. conf. octuagesimo sexto Staphil. Rebuff. & Meno. ibi. Et t. facit quod dicitur 63. Imola in dict. clement. prima quod tales clausulæ executoriæ apponuntur in Cancellaria, præ;

ria, præter intentionem Papæ, qui non exprimit, nisi dispositiua fundantia gratiam, ergo solum illa excludunt surreptionem, non alia. Et est notandum, quod isti authores, excepto Rebuffo, parificant, quod illa clausula ponatur in executione gratiæ, id est, inter clausulas executiuas, vel in literis executoriis separatis, ut per Felin. in cap. licet numero septimo de offit. ordinarij. Rebuffus vero, dicto verbo amoto, facit differentiam inter ista, nam dicit dictam limitationem procedere, quando ista clausula appositæ sit in literis principalibus gratiæ, licet inter clausulas executiuas, ut ibi in forma nouæ prouisionis, quam ponit, & declarat, secus si tantum in literis executoriis separatis, in quo Rebuffus non loquitur consequenter, nam in utroque casu eadem est ratio.

70 Bart. tamen, Zauarella & nepos, Cardinalis, quem refert & sequitur Fel. d. cor. 3. 6. n. 32. & Selua d. n. 34. in suo cons. 8. tenet contra istam limitationem & considerationem, dicens, non esse veram, quia stylus Curie non habet, nec vnquam habuit talem clausulam apponi in literis gratiosis, nec illis conuenire potest, cum illæ simpliciter dirigantur ad eum, cui fit gratia, sed talis clausula solum conuenit, & apponitur literis, seu clausulis executoriis, ut in cap. proposuit. de concess. præben. & cap. cum vnuerfor. derer. permitt. id eo concludit simpliciter tenendum, quod d. clausula posita in literis executoriis operatur mentionem coloratæ possessionis, quando literæ gratiosæ, & executoriæ sunt simul factæ, id est sub eadem data, ut folio, & quod dicta consideratio forte procedere possit, ubi literæ executoriæ fuissent factæ ex intervallo post gratiosas. Quæ sententia mihi placebat, & ita plane videtur tenere, Rota supra. & in d. Colonien. infra adducta ad fin.

71 Nec obstat d. clem. 1. in fin. quia in proposito non agitur de augenda dispositione, sed de excludenda surreptione, quæ recte excluditur per clausulas in executione, seu in literis executoriis positas, ex quo per illas constat de scientia Papæ, & eius intentione, Felin. in cap. nonnulli. de reser. n. 27. Ias. in l. ex pupillari. ff. de vulgari. n. 2. Surd. de alimen. tit. 2. q. 1. n. 18. & alij.

72 Nec obstat d. dictum Imolæ ibi, quia verius est tales clausulas executiuas, apponi ex intentione, ordine, & commissione Papæ, ut placet, maxime quia semper in supplicationib. dicitur, cum clausulis opportunitis. Sed & nihilominus tenenda videtur d. sublimitatio, & communis sententia, quæ plane probatur ex d. clem. 1. in prin. de præben. ubi per clausulam in executione positam non excluditur surreptio. Gonzalez gloss. 9. in annotat. numero 243. & de d. clausula amoto, vide d. sup. 6. par. cap. 3. à num. 48. & Mandos. d. lit. O.

74 Et dict. decisio Colonien. & canonicatus 20. Maij 1602. coram D. Pamphilio post hæc scripta visa, sic se habet, Fuit resolutum in gratiam nouæ prouisionis Ioannis esse iustificatam, vacationem enim canonicatus, de mense Septem. extra Romanam Curiam per obitum Christophori fatetur Enriquez qui & ipse in sua prouisione mittitur eadem vacatione, Agidius decif. 595. & insuper in instrumento adeptæ possessionis fatetur obitum Christophori de mense Septem. Agidius decif. 263. & in commissione cause narrat obitum extra, Curius. l. cum pretium. C. de lib. caus. quod de huiusmodi canonicatu sic vacante fuerit ipse Ioan. prouisus ab Archiep. Colonien. in vim indulti, iustificatur ex literis ipsius Archiepiscopi cum eius subscriptione & sigillo, quæ probant prouisionem. Rota dec. 16. de probat. in antiq. Fel. in c. post

cession. sub n. 3. infra. & n. 15. co. tit. præsertim ad effectum verificationis prouisionis narratæ, quam sufficit iustificare de facto. Agid. decif. 16. in fin. Crescen. decif. 154. alias de præben. Caputaquen. decif. 407. part. 2. habilitates Ioannis iustificatur ex eo, quod Papa in sua gratia attestatur illum fuisse examinatum ab examinatore deputatis in urbe, & idoneum repertum fuisse, ultra quod adsunt testes, qui deponunt de eius idoneitate, & publica voce & fama, & communi reputatione, & probant habilitates impetrantis. Rota in ant. decif. 114. Moheda 128. in fi. cum vulg. Clericatus Ioannis probatur ex eisdem testibus, qui videntur ipsum incesisse in habitu, & cum tonsura, & deponunt de clericatu ex communi reputatione, quæ sufficit, ut in supra allegatis decisionibus. cessat difficultas ex susceptione minorum ordinum, & presbyteratus in urbe, ut patet ex literis illustriissimi vicarij, quæ probant etiam clericatum, cum non soleat vicarius sequentes ordines conferre, nisi sibi prius constet de precedentibus, Innocentius in cap. 1. in verb. inferioribus, num. 3. & ibi Ioan. Andreas, & Butrius numero 17. de clericis peregrin. Abbas in capit. nisi. in 1. notab. de præben. Felin. in c. vnico, sub nu. 2. de litis contest. Familiaritas bonæ memoriæ Cardinalis Madritij probatur ex attestatione eiusdem vicarij vrbis in literis promotionis ad ordines, in quibus etiam dicitur illum esse clericum Colonien. & coadiuuatur ex eisdem testibus, qui dicunt vidisse illum inseruire prædicto Cardinali, & hoc sufficit ad iustificandam familiaritatem narratam, cum de ea non agatur ad effectum reservationis, ut pluries fuit decisum. Valor canonicatus, quod non excedat 24. non eget alia iustificatione, quia fructus canonicatus Germaniæ, qui consistunt in distributionibus & ex eis non soluitur annata, semper habent exprimi ad hanc summam, Sarnen. super reg. de valore. q. 8. sub numer. 5. Rebuff. in forma nouæ prouisionis, verb. cuius & illi forsan. & in 3. par. signaturæ, verb. nec non verus valor. num. 4. & 7. & super reg. de vno. gl. 5. & 7. & fuit resolutum coram me in causa Leodien. canonicatus 9. Decemb. 1589. & sepius pluribus alijs, & hanc consuetudinem ita exprimendi valorem in his canonicatibus notoriam esse asserunt etiam testes in causa examinari super 8. art. De valore obtentorum satis constat, quantum enim ad canonicatum, & præbendam Sanctorum Cassei, & Florentis in oppido Bomien. diocesis Colonien. quod non excedat 24. satis iustificatur, ex supra dictis. Valor autem Præposituræ S. Stephani, Moguntin. probatur ex eisdem testibus super 8. qui dicentes articulum verum probant omnia contenta in art. & sic quod habet exprimi in hac summa, quod non excedit 24. Bart. in leg. Labco. num. 8. ff. de suppellectili legata. Bal. in repetit. l. de quibus, nu. 40. vers. sed quid. ff. de legib. Felin. in cap. auditis, numero 24. circa finem. vers. vnde si in capitulo. de præscript. & iste etiam valor comprobatur ex imperatione prædecessoris, & notissimum est in iustificatione valoris obtentorum admitti qualemque probationem. Agid. 674. Putens 29. libro primo, Cota 198. etiam si minor quam semiplena, ut de vnico teste de fama cum adminiculo tradit Agid. decision. 683. cum alijs allegatis. Non obstant deducta contra gratiam Ioannis, quod enim non fiat in ea mentio prouisionis ordinarij ad fauorem Enrici, & eius possessionis, & inde secutorum, iuxta capit. cum nostris. de concess. præben. Non obstat stante clausula, de qua in supplicatione de dict. defuncti, & aliorum quorumcunque prouisiones, concessiones, institutiones, collationes, & possessiones, pro expressis habendo, quæ operatur indiuiduam omnium expressionem, iuxta consilium Butrij 2. alias

49. *scilicet à Rota approbatum. Tollitur etiam iste defectus ex aliis clausulis, nempe, amoto quolibet illicito detentore, quæ posita in eadem gratia habet vim expressiõis coloratæ possessionis. cap. proposuit. de concess. præbend. Ioann. Andreas in d. cap. cum nostris in gl. penult. Rota decif. 38. & 69. de rescript. in antiquis. Felin. in c. in nostra. 36. cor. vers. 2. nota. de rescript. Rebuff. in forma nouæ prouisionis verb. amoto. nu. 1. & insuper adest alia clausula, dummodo non sit alteri ius quesitum, per quam excusatur gratia à vitio surreptionis, propter ius, vel possessionem alterius, quod per hanc clausulam censetur præsèruatum. Card. conf. 92. n. 4. Felin. c. in nostra. d. 36. cor. vers. 1. nota. & in c. super literis. n. 11. eodem tit. de rescript. Selua de beneficiis. par. 3. q. 11. n. 103. Non obstat, quod dicitur non fuisse iustificatam hanc clausulam, dummodo tempore datæ non sit alteri ius quesitum, quia non est aliàs iustificanda, cum non suspendat gratiam. Achilles dec. 18. n. 2. in fine. de probatio. per eam enim præsèruatur tantum ius alteri competens, de quo non docet Enricus, qui solum nitiur collatione sibi facta vigore expectatiuæ ab ordinario emanatæ, quæ non suffragatur, cum concedi non possit ab inferiore à Papa, c. nulla. c. relatum. cap. ex tenore. & cap. constitutus. de concess. præb. & sit etiam prohibita, ex Concil. Trident. sess. 24. c. 19. & consequenter videtur quoque exclusæ ab indulto, quod remouet tantum obstacula, & vult, ut collationes fiant secundum sacros Canones, & decreta Concilij Tridentini. Quod dicitur in hac prouisione non fuisse factam mentionem litis inter Ioann. & Enricum, tollitur ex clausula, etiam inter aliquos litis, cuius statum, &c. pendeat indecisa, per quam dicitur facta sufficiens mentio litis, & sic ita ut Papa intellexerit litem eo modo, quo pendeat, Rota dec. 20. de rescript. in nouis. Gemin. conf. 120. n. 6. & sequen. Putem dec. 2. de rescript. Achilles dec. 9. eodem tit. & fuit dictum coram me in causa Mediolanen. Capella de Valdarno, 3. Iulij, 1595. Non obstat, quod in supplicatione Ioannis dicatur tempus octo mensium ad obtinendam nouam prouisionem, nondum fuisse elapsum, cuius contrarium dicitur in literis, quia fuit expedita alia supplicatio cum expressione, quod tempus erat elapsum, & hæc concordat cum literis, quæ super ista fuerunt expeditæ.*

CAP. II.

De tempore, intra quod debet de beneficiis
prouideri.

SYMMARIA.

De beneficiis debet prouideri infra sex menses, n. 1. Quod habet locum non solum in collatione, sed etiam in electione. n. 2. Nisi sit cathedralis, vel regularis Ecclesia, quæ ultra tres menses prælati vacare non debet. num. 3. Quod intelligitur respectu principalis prælati perpetui. num. 4. In cæteris autem Ecclesiarum secularium prælati, ac in dignitatibus, & aliis beneficiis, in quibuslibet Ecclesiis constitutis, habet locum semestris. n. 5. Secundo habet locum in præsentatione, nisi sint patroni laici tantum, qui solum habent quadrimestre. numero 6. Tertio habet locum in prouisione parochialium, etiam stante Concil. quando earum collatio ad Episcopos spectat, licet quando ad Papam aut alios spectat, debeant infra quatuor menses personam magis idoneam præ-

uius concursu eligere, & electioni illis significare. numero 7.

Quarto habet locum, etiam in hospitalibus, quæ conferuntur in titulum beneficii. n. 8. & quod dicitur de hospitalibus, accipitur de hospitalibus, quæ non conferuntur in titulum beneficii. n. 9.

Quinto, habet locum in habente à Papa indultum conferendi beneficia reseruata, licet prouideat virtute indulti, alias prouisio denoluetur ad Papam, n. 10. Licet secus sit in executore Papæ, qui Papa vice fungitur, n. 11. Papa etenim nullus terminus est præfixus, contra Paulum de Ciudadinis. n. 12. & 13.

Amittit tempus currit legatio, & nuntio remissus, numero 14.

Dicti sex menses dati ad conferendum sunt à tempore scientiæ vacationis numerandi. n. 15. Nam dantur in odium negligentis, n. 16. Et sic etiam non currunt impedito, siue fuerit impedimentum iuris, siue facti, n. 17. Et in tempore impedimenti computatur tempus suspensionis, & peregrinationis pro absolutione obtinenda, &c. n. 18.

Durante lite super iure conferendi, seu eligendi, non currit tempus, licet secus sit in patronis, n. 19.

Quod necessarium requiratur notitia vacationis, ut currat tempus ad conferendum, &c. adducitur resolutio Rotæ, n. 20.

Tempus sex mensium datum ordinariis ad conferendum parochiales ad eorum collationem spectantes per bullam Pij V. quæ dicit à die vacationis, intelligitur à die vacationis notæ, quamvis Episcopus nondum accepisset possessionem Episcopatus, cum per ipsum stisset, ex Rota in decisionibus postis, à num. 21. Ex quibus conuincitur sententia Flores docentis semestris datum in dicta bulla currere à die vacationis, etiam ignorantibus, n. 25, & quedam doctrina Rebuffi, numero 26.

Sex menses numerandi sunt à tempore scientiæ, vel à tempore, quo scire potuit, & debuit collator, ut Episcopus qui teneatur visitare singulis annis, numero 27. & seqq. ubi adducuntur resolutiones Rotæ. Oportet enim, quod ignorantia Episcopi non sit supina, numero 30.

Et debet intelligi de notitia vera, vel presumpta vacationis, quæ determinari debet per iudicem considerata qualitate beneficii, modo vacationis, & longitudine temporis illius, distantia locorum, & fama, n. 31. & n. 32. & 33. ponuntur resolutiones Rotæ.

Patronus tempus datum ad præsentandum, siue à iure, siue à fundatore, currit non à die vacationis, ut tenuit Rota antiqua, & alij, sed à die notitiæ vacationis, à n. 34. & adducuntur resolutiones Rotæ, numero 36. & 37.

Sufficit contra patronum scientia præsumpta, nec id negant, qui dicunt non sufficere scientiam interpretatiuam, num. 38. & ad decisiones Putei, & Mohedani in contrarium citatis, respondetur, quod in proposito non agitur de omissione, vel priuatione iuris conferendi, vel præsentandi absolute, sed solum pro ea vice, quod non est maximi præiudicij, & ideo sufficit scientia præsumpta, etiam si sit narrata in gratia, numero 39.

Scientia vnius patroni non nocet alteri, ex Rota n. 40. Et ius præsentandi etiam in vno ex patronis, qui non habuit scientiæ, conservari potest alius propter scientiam exclusis ex Rota, cuius resolutio ponitur, n. 41.

Dicti menses debent computari secundum calendarium, & secundum quod menses occurrunt, & quod deficit de pri-